

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Septembrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

învită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 29 August st. v.

În sfârșit eată și o rață de speranță.
Negura șovinismului maghiar începe a se
risipi.

Până acum fenomenul acesta numai
în părțile bănățene s'a putut observa.
Românul însă, setos de ordine și de pace,
'și-ar tăgadui firea, când ar rămâne cu
totul rece chiar și la cel mai mic semn
de îndreptare spre bine. Românul cu
mintea lui practică ăcece că mult este până
ghiața se sparge. De aci încolo merg
mai ușor lucrurile, se desvoaltă de aci
încolo ca de sine, și ceea-ce mai înainte
omul nu îndrăsnia nici să viseze, devine
în sfârșit realitate.

Cine ar fi crezut, nu mai departe
decât cu vre-o câteva luni mai înainte,
când curgeau discușiunile despre conclu-
sele dela Bistrița și Sibiu asupra „cultu-
regylet“-ului că opiniunile, care se aud
astăzi despre naționalitățile nemaghiare,
vor avè trecere și între Maghiari? Ori în-
cotre își aruncași privirea în țiaristica ma-
ghiară, nu vedeai altceva decât „Schul-
verein“, când era vorba de Sași, Daco-
Romanie, când era vorba de Români, Pan-
slavism, când era vorba de Sârbi, de Slovaci,
de Croați. Nu ne îndoim, că și atunci
vor fi fost oameni între Maghiari, cari
vor fi cugetat, ba chiar vor fi știut, că
sunt secături vorbele de: Schulverein,
Daco-Romanie, de Panslavism până când
acele se refer la Sași, Români, Sârbi, Slo-
vaci, Croați. Nu îndrăsnia însă nimenea
dintre Maghiari să se expună mărturisind
alte credințe, decât cele ce erau în modă.
Ar fi riscat ori-și-cine, persoană sau partid,
popularitatea, dacă s'ar fi prezentat în-
aintea publicului maghiar cu vre-o idee
opusă curentului șovinist.

Aastăzi stăm cu totul altfel. Oposi-
țiunea moderată maghiară a spart ghiața.
În adunarea sa din Timișoara, cu ocași-
nea constituirii în partid opozițional din
părțile de meadă-și ale Ungariei, cel pu-
țin față cu suspectările aruncate asupra
naționalităților nemaghiare din statul un-
guresc, s'a lăpădat de șovinism.

Eată ce a ăcis cu acea ocașiune Carol
Grecksak, redactorul dela „Bpester Tagblatt“:
„ . . . . . în timpul mai din urmă,
mai e de a să adauge, că devenise de modă, se
poate ăcece poporală, arma suspectării. Îndrăsnese
cineva a cărti asupra ordinilor din cartierile ge-
nerale a le comiților supremi și a le conturba
circulii, și dacă acestia nu cercumscriu vre-o
sferă de acțiune politică, îndată o stafetă e pe
drum cătră Budapesta și scie acolo să pove-
tească de planuri de înaltă tradare și de
trădători de patrie (exclamări: Așa este, la
noi înflorește denunciantismul!) Atunci băjbăe

de Schulvereinisti, Omladinisti, dacoromanisti,
Panslavisti și Pangermanisti . . . . . “

Este numai adevăr pur ceea-ce a ăcis
redactorul dela „Bpester Tagblatt“ și ne
pare bine de dînsul; și mai bine ne pare,
că cuvintele aceste au fost aplaudate de
cei prezenți la constituire. Pentru națio-
nalitățile nemaghiare, și în special pentru
noi Români, sînt foarte prețioase astfel
de expectorațiuni. Ele sînt o dovadă pu-
blică confirmată prin aplaudările mulțimii
numeroase întrunite la Timișoara spre
scopul constituirii în partid. Ori și cât de
tare să sbiere de aci încolo față cu noi
presa guvernului și a extremilor: dacoro-
manism! strigătul numai are valoarea lui
de mai înainte nici înaintea Maghiarilor.
Însași străinătatea poate să vadă că sus-
pectările naționalităților sînt numai de
proveniență șovinistă.

Dar' și în privința timpului este de
aprețiat manifestațiunea aceasta. Ea se
întâlnește cu părerea foaiei „Kölnische
Ztg“ despre „iredenta“ română, că ar fi
scornitură curat maghiară și cu părerea
foaiei „Allg. Ztg“ din München, că ma-
nifestul „iredentei“ ar fi opera unui mic
steguleț de emigranți din Austro-Ungaria,
și că partea cea mai mare a edițiunii ma-
nifestului este secuestrată de guvernul ro-
mân din București, care se ferește de
conflicte.

Guvernul dar' poftescă a continua
cu vexațiunile pornite contra Românilor,
căci eată-l desaprobat și desvotat de în-
șiși conaționalii sei.

Naționalitatea maghiară însăși, ne
arată fenomenul acesta, apare obosită de
agitațiunile cele deșerte contra compatrio-
ților ei nemaghiari. Ceea-ce s'a întemplat
la Timișoara ar fi dar' primul signal de
o întoarcere spre mai bine.

Ei bine, să de D-ăeu, ca întoar-
cerea spre bine să fie de bun augur.

Prin toate câte am ăcis până aci de
meritul programului opozițiunii moderate,
nu ne-am atins și nici nu avem de gând
de astădată să ne atingem. Ne era, ca
pentru acum să nu trecem cu vederea un
lucru, care de mult l-am așteptat, și cu
toată dreptatea, dela toate partidele din
sînul naționalității maghiare.

Dacă însă nu voim să lăsăm nedu-
meriri în una sau altă parte și în privința
programului opozițiunii moderate, încât ne
privesce, credem că nu putem ăcece alta
decât că până acum numai într'un punct
ne întălnim cu opozițiunea moderată, în
punctul că și noi sîntem și voim să fim
patrioți buni. În punctul acesta credem a
ne întălni cu toți compatrioții din toate
partidele încât sînt de bună credință.

Alta este cu totul când e vorba de
exercițiul patriotismului.

Noi până acum n'avem nici un motiv
de a părăsi punctul de mănecare, stabilit
de conferența națională în 1884.

Revistă politică.

Sibiu, 29 August st. v.

La ordinea ăcii sînt în toată Un-
garia dările de seamă despre activitatea
dietei din anul trecut. Deputații din opo-
sițiunea dietei ungare țin pretutindenea
vorbi în auzul unui public mare de ale-
gători. Toți vorbitorii opoziționali dau un
vot de blam guvernului actual. Dintre
lucrările, ce are de cuget guvernul să le
presenteze dietei în decursul sesiunii vii-
toare, este proiectul de lege pentru pre-
lungirea mandatului de deputat dela 3 la
5 ani. Toți deputații din opoziție sînt
în contra acestei prelungiri. Partidul opo-
zițional moderat, precum a declarat la
Timișoara contele Albert Apponyi, nu ar
fi în contra prelungirii mandatului, însă
numai sub o condițiune, ca adevă să se
revisuească mai întănu legea electorală în
un mod încât să fie asigurată libertatea
de alegeri. Alte proiecte de lege de un
cuprins mai indiferent și pentru opoziție,
sînt proiectele de lege pentru reforma legii
comunale și a poliției de câmp. Urmează
apoi un proiect de lege care vatămă mai
mult speranțele opoziției: reforma în
partea administrațiunii. Guvernul voiesce
să-i recompenseze pe comiții-supremi pentru
excluderea din casa de sus prin aceea, că
va supune dietei un proiect de lege pentru
a le da comiților-supremi o putere mai
mare în administrațiune. Precăt s'a putut
deduce din ăciarele guvernamentale, gu-
vernul voiesce să motiveze această reformă
cu abuzurile ce se descoper pe fiecare ăci
în administrațiune. E vorba dar' să li
se de comiților-supremi putere de a sus-
pendera *brevi manu* și a substitui în pu-
tarea oficiului lor de șefi ai comitatelor.
În această reformă intenționată de guvern,
opoziția privesce o violare a autonomiei
comitatense, cu atât mai virtos că se vor-
besce cumcă în proiectul pentru reforma
administrațiunii, guvernul voiesce să vîre
și dreptul de numire deocamdată a vice-
comiților și a protonotarilor. Nu o doare
în cele din urmă pe opoziție capul pentru
violarea autonomiei, ci mai virtos pentru
prospectele sale de a răsturna guvernul ac-
tual. Dacă li se va da comiților supremi
putere nemărginită de dispunere și se vor
mai numi și vice-comiții și protonotarii de-
cătră guvern, în acest cas comitatele opo-
ziționale se vor împuțina, căci organele su-
perioare comitatense vor fi organe slugar-
nice ale șefului lor din capitală, ear' cele
subalterne vor trebui să joace precum le
vor cănta cei trei șefi comitatensi.

Reichsrath-ul austriac e convocat
pentru ăcia de 22 Septembrie. „Reichs-
gesetzblatt“ dela 8 Septembrie a publicat
deja patenta împărătească de convocare.
Patenta sună:

„Noi Francisc Iosif Ântăiul, din îndu-
rarea lui D-ăeu Împărat al Austriei etc.
facem cunoscut:

„Reichsrath-ul e convocat pe ăcia de
22 Septembrie în capitala imperului Nostru,
în reședința Noastră, în Viena.

„Dat în castelul nostru Schönbrunn la
5 Septembrie în o mie opt sute optăzeci și
cinci, în al treizeci și șeptelea an al îm-
părăției Noastre.

Francisc Iosif m. p.“

Deodată a publicarea în foaia ofi-
cială austriacă a patentei preînalte de
convocare, au început în ăciarele din Viena
și discușiunile asupra formațiunii viitoare
a parlamentului austriac. ăciarele naționale
nemțesci privesc cu neîncredere și frică

la desvoltarea lucrurilor din cealaltă parte
a monarhiei. „Neue freie Presse“ scoate
cu multă bucurie un pasagiu din o foaie
guvernamentală care ăcece: „Parlamentul
se întrunescă îmbogățit nu prin o fracțiune
moderată, ci prin una extremă și noua
aparență parlamentară nu e un partid im-
perial, ci un partid național. Această apa-
rență impune și o datorință corespunde-
toare tuturor politicilor și cu deosebire gu-
vernului: datorința de a cultiva cu o deo-
sebită ponderositate idea de stat și de a
representa fără considerații idea de stat
austriac în contra potopului național ce
cresce și a o susține (idea de stat austriac)
față cu toate fracțiunile“. Reproducând
acest pasagiu, „Neue freie Presse“ întrebă
că al cui e meritul în prima linie, că par-
lamentul s'a înavuțit prin un nou partid
curat național? „Neue freie Presse“ e de
convingerea, că acest nou partid e resul-
tatul erei de împăcare, care a sacrificat
idea de stat pe altarul pretensiunilor na-
ționalităților și al direcțiunii federalistice.

Astfel s'au pus și Nemții Austriei pe
base naționale.

Întrevederea dela Kremsier a încetat
a mai fi discutată decât ăciare. Meritul
la aceasta e a conflictului germano-spaniol.
Acum abia mai aflăm vorbindu-se despre
ea prin câte un ăciar din incidentul căl-
ătoriei a câte unuia dintre principii de pe
Peninsula-Balcenică. Așa, din incidentul
călătoriei la Petersburg a principelui Bul-
gariiei, „Neue freie Presse“ scrie:

„Pentru-ca să nu suferim de lipsa unei mici
frământări în partea răsăriteană a continentului
nostru, pe care îl turbură de altfel în deajuns
scirile ce vin din Apus, s'a răspândit șgomotul
în St.-Petersburg, că visita făcută de principele
Bulgariiei dlui de Giers are o mare însemnătate
politică. Bulgaria ar dori o alipire mai intimă cătră
Rusia, ba și mai mult ceva: se afirmă că între-
vederea din Kremsier va fi punctul de plecare,
dela care va începe o nouă față politică pentru
statele balcanice. Până acum s'a interpretat în
sens cu totul contrar visita ărarului din Krem-
sier, și chiar ieri numai „Fremdenblatt“ a
declarat că nu trebuie să se vadă în întălnirea îm-
păraților o armă îndreptată în contra vre-unei
alte puteri.“

Am fost anunțat în unul din nu-
merii trecuți ai ăciarului nostru, că s'a
ivit un conflict între România și Bulgaria
pentru granițele dela Arab-Tabia din cauză,
că nisce soldați bulgari ar fi înaintat pe
terenul român. Sîntem în plăcuta poziție
de a anunța că conflictul nu a avut ur-
mări mai serioase. Eată ce i-se scrie din
Sofia „Telegraphului“ din București în
afacerea aceasta:

„Ultimele scandaluri escatate pe terenul în
litigiu, atât lîngă Arab-Tabia cât și lîngă Mah-
mudia și aiurea, se datoresc unor ordine pornite
dela nisce ofițeri ruși, cari plictisindu-se de a
sta fără lucru prin nisce sate bulgare, inven-
tează tot soiul de lucruri. Înființarea unui pi-
chet inutil pe terenul în litigiu de lîngă Silistria,
este opera unor ofițeri din Silistria, ear' nici de
cum a guvernului nostru. Mulțumită unei in-
terveniri pline de sânge rece, de curtuasie și
amiciție a guvernului român, faptul înființării
pichetului n'a dat nascere absolut nici unei ne-
mulțumiri, și tocmai aceasta a produs mare ne-
mulțumire printre Ruși din Silistria. Nota di-
plomatică trimisă guvernului nostru cu data de
20 August, a deșteptat atențiunea cabinetului
liberal, și precum am putut afla, s'a expedit
imediat ordinul, ca pichetul nostru să se retragă
de pe terenul în litigiu. Este neadevărat însă,
că construcțiunea de lemn construită decâtă
soldații noștri a fost reocupată imediat de sol-
dații români, este neadevărat că a avut loc o
încăerare între armata noastră și cea română.
Cei cari răspândesc aceste sciri sînt plățiți
pentru a pune bețe în roate, pentru a nimici
ori-ce posibilitate popoarelor de pe Peninsula-
Balcenică de a-și rezolva cestiunile care le ating
prin bună înțelegere.“

Se crede că conflictul germano-spaniol se va pute aplatina pe cale pacifică. Guvernul spaniol procede cu cea mai mare asprime pentru a suprima demonstrațiile contra Germaniei. „Journal de St. Petersburg“ e de părere, că ținuta conciliantă a amândoror guvernelor interesate îndreptățește a spera, că conflictul se va aplatina pe cale pacifică. Tumulturile din Madrid nu vor avea urmări neplăcute decât pentru autorii lor.

„Opoziția moderată“ din Ungaria-de-Sud.

Extragem câteva pasaje din două vorbiri ținute cu ocaziunea adunării „oposiției moderate“ din Ungaria-de-Sud:

Dr. Carol Grecksák, (după o introducere mai lungă), continuă: „Și pentru aceea e o sinceră bucurie patriotică aceea, care mă cuprinde, deoarece văd, că sosese momentul când devine și imposibilul din aparență — posibil, anume de a răsturna un guvern care se pare că a luat la dispoziția sa conceptul veciei . . .“

Vorbitorul amintind în scurt de abuzul ce se face cu puterea de stat și de nedreptățile ce le suferă alegătorii de partid opozițional în toate cauzele lor de natură administrativă și justițială continuă:

„Mai vine apoi arma suspectării, devenită în timpul din urmă modernă, ca pot fi chiar populară. Cutează cineva să criticeze mandatele ce emanează din cuartirul principal al comiților supremi, chiar — și atunci când ele sunt lipsite de orice caracter politic, — îndată se trimite la Budapesta o stafetă, care vorbește despre planuri de înaltă trădare și despre trădători de patrie. (Strigări: Așa e; la noi înfloresc denunțarea!) Băjbăe apoi de Sulvereinisti, Omladinisti, Daco-Români, Panslavisti și Pangermanisti . . . Aceste sunt numai ridiculități, dar' sunt ridiculități monstruoase, cari trebuie pedepsite aspru, deoarece ele sunt de natură a ne aduce primejdii, de care se ne ferească Dău. Aceasta e o nebunie a cercurilor noastre guvernamentale, dar' e o nebunie cu metod . . . Ni se ridică peptul, inima bate mai repede aducându-ne aminte, că suntem fiii aceleiași mame, fii ai patriei comune . . .“

Vorbitorul aterne apoi un proiect de statute care se primesc cu unanimitate.

Contele Albert Apponyi: E de părere, că căderea opoziției la alegerile trecute se poate privi ca o cădere glorioasă. Apponyi descrie apoi abuzurile săvârșite cu ocaziunea alegerilor dietale trecute. Pentru a împede abuzurile pe viitor oamenii partidului trebuie să îngrijească de cu bun timp, ca listele electorale să fie făcute în toată regula. Privitor la cestiunea croată, Apponyi consideră că o datorință a opoziției să vegheze ca să nu se mai repețească afacerea cu pajurile. Vorbitorul declară apoi că odinioară și dănsul era pentru prelungirea mandatului de deputat, dar' acum e contra prelungirii, până atunci, până când nu vom avea o lege electorală care să asigure libertatea convicțiunii cetățeanului.

Privitor la suspectările și denunțările amintite și de vorbitorul Grecksák, Apponyi dice:

„Sau e doară cuviincios și patriotic de a-i pune pe toți cetățenii noștri de altă limbă în alternativă: sau a trece în castrele guvernului, sau a fi aderenți ai partidelor naționale extreme? Guvernul trebuie să ne fie recunoscător, că noi am mințat curentul mare al nemulțumirilor politice din alvia primejdioasă a formațiunii de partid național, în alvia normală a unui partid strict constituțional.“

Vorbitorul spune pe urmă că tocmai alegătorii din comitatul Torontalului erau priviți decătră actualul ministru-president de cei mai buni patrioți pe timpul când șeful cabinetului actual era și dănsul în opoziție. Apoi adaugă: „Cine mințese, trebuie să aibă o memorie bună!“

Extragem acum câteva pasaje din o corespondență a ziarului „Nemzet“, primită din Timișoara:

„Apă mai turbure de pescuit nici că ar fi putut afla conducătorul partidului opozițional moderat. Între Români d. e. se pornește earăși cu furie agitația dușmănoasă patriei; în cercul Recașului, care a trimis în dietă deputat, opozițional moderat și unde dl deputat a dat parola „oameni noștri“, unde funcționarii cei mai influenți ai cercului sunt în cea mai mare parte Români, s'a proclamat deja prin faimoasele proclamațiuni roșii răsboiul cu dinamită în contra statului maghiar și a rasei maghiare. Ultraistii sârbi, încurajați prin rezultatul alegerilor pentru congres, se pregătesc cu puteri renoite pentru lupta în contra ideii de stat. Ba chiar și între Germani se pot observa urmele agitatorilor „schulverein“-isti, între altele în forma tendențelor pentru fundarea „reuniunilor de țereni germani“, și veleitățile opoziționale ce domnesc între dânșii, totuși nu sunt de aceeași natură cu tendențele, care i-au dus pe Germani în tabăra lui Tisza pe timpul erei partidului Deák-ist.“

La alt loc corespondentul lui „Nemzet“ vorbind despre elementele naționale, ce au luat parte la adunarea din Timișoara, după ce amintese de „schulverein“-nisti și de elementele ultraiste sârbesci, adaugă:

„Unul dintre participanții matadori, pe care l'am văzut acolo, e Vincențiu Pop dela Ciacova, carele n'a făcut nici când secret din inclinările lui naționale. Între cei prezenți la adunare ne surprinde un nume, cu care ne întâlnim și pe pagina primă de titlu dela „Românische Revue“ ce e pe o coardă cu „Tribuna“. Pe contele Albert Apponyi l'a binevențat la Timișoara, afară de o foaiă opozițională, numai „Luminătorul“, care foaiă până acum nu a prea zelat întru propagarea ideii de stat maghiar.“

Deoarece ce e vorba de „Luminătorul“, dăm cetitorilor noștri și părerea „Luminătorului“ privitoare la adunarea din cestiune. Eată în ce semn salută „Luminătorul“ adunarea:

„Pe ziua de mâne este convocată în Timișoara o conferență de alegători ce aparțin partidului opozițiunii moderate. Salutăm și noi cu bucurie această întrunire și o binevențăm în orașul nostru. Ne-am bucura prea

mult, dacă ne-am pute și însufleși pentru dănsa, ba chiar dacă ni s'ar oferi ocaziunea ca să ne putem alătura cu trup cu suflet la dănsa.

„Dar' durere, aceasta ne este imposibil până acum.“

„Însă noi parați am fi să credem opozițiunii moderate și să nu ne îndoim nici macar pentru un moment despre împlinirea promisiunilor ei; dar' cu toate acestea, ceva totuși există între noi și ea, ce nu se poate uni cu dănsa. Este totuși un mare șanț între noi, care ne desparte astăzi și ne va despărți pentru totdeauna, dacă acela nu se va astupa.“

„Este cauza noastră națională.“

„Noi Românii, aceasta ne este cauza cea mai momentoasă specială ce o avem. Pe toate celelalte ale noastre, precum avere, sudoare, sânge — cu drag le sacrificăm, cu mare bucurie le-am oferit ori în ce timp patriei ori cutărui partid, dar' cauza noastră națională nu, nici odată, nimenui, pentru-că ea e isvorul vieții noastre, ea este pentru noi Românii, o condițiune de existență, sine qua non.“

Cronică.

Ovațiuni pentru episcopul Strossmayer. „Pester Lloyd“ e încunoscător că pentru 8 Septembrie s'au pregătit episcopului Strossmayer mari ovațiuni. În această zi episcopul împlinesce al 70 lea an al vieții sale și al 20 al episcopatului. Cu aceasta în legătură se va serba și memoria desrobirii de sub Turci și renascerea literaturii croate. Se așteaptă deputațiuni din toate părțile.

Desmintire oficioasă. „Agramer Zeitung“ desminte toate scirile aduse de „Pester Lloyd“ din Agram, încât acele privesc lucrările deputațiunii regnicolare croate. Ziarul din Agram declară că nici nu e cu puțință a afla acum ceva din lucrările deputațiunii, deoarece membri aceștia s'au obligat că vor păstra cel mai mare secret asupra lucrărilor lor.

Ministrul instrucțiunii publice din România face cunoscut prin ziarul oficial, că dela 1—10 Septembrie v. se vor ține concursuri pentru următoarele locuri vacante de stipendisti și stipendiste în internatul Statului: 1. Pentru 22 locuri în internatul liceului sf. Sava, București. 2. Pentru 18 locuri în internatul liceului Mateiu. Basarab, București. 3. Pentru 35 locuri în internatul liceului din Iași. 4. Pentru 7 locuri în internatul liceului din Craiova. 5. Pentru 17 locuri în internatul seminarului din București. 6. Pentru 11 locuri în internatul seminarului Socola din Iași. 7. Pentru 8 locuri în internatul seminarului din Huși. 8. Pentru 8 locuri în internatul seminarului din Galați. 9. Pentru 8 locuri în internatul seminarului din Buzău. 10. Pentru 8 locuri în internatul seminarului din Curtea-de-Argeș. 11. Pentru 8 locuri în internatul seminarului din Roman. 12. Pentru 8 locuri în internatul seminarului din Râmnicu-Vâlcei. 13. Pentru 27 locuri în internatul institutului pedagogic (scoala centrală) de fete din București. 14. Pentru 8 locuri în internatul institutului pedagogic (scoala centrală) de fete din Iași. 15. Pentru 28 locuri în internatul institutului pedagogic (scoala centrală) de fete din Craiova. 16. Pentru 33 locuri în internatul scoalei normale primare Carol I, București. 17. Pentru 31 locuri în internatul scoalei normale Vasile Lupu din Iași. 18. Pentru 38 locuri în

internatul scoalei normale din Bêrlad. 19. Pentru 27 locuri în internatul scoalei normale din Galați.

Academia română se va învâtuși în curând cu multe și interesante documente privitoare la istoria țerilor române. În urma unei misiuni cu care a fost însărcinat dl I. Bi anu, bibliotecarul Academiei, la Leopold și Craiova. Academia, în unire cu ministrul instrucțiunii publice al României, va dispune cât mai neîntârziat cercetarea de-aproape a documentelor prin bibliotecile Ossolinsky și archiva municipală din Leopold și a documentelor din bibliotecile Czar-toriczki și Jagelonă din Cracovia.

Telegrame de gratulare pentru ziua suirii pe tron a Sultanului. Sultanul a primit cu ocaziunea aniversării zilei suirii sale pe tronul Turciei telegrame de felicitare dela Monarhul nostru, dela împăratul Germaniei, dela Țarul și regina Angliei, dela regele Belgiei și dela principele din Muntenegru.

Asasinarea deputatului sârb Iakovljević. Tribunalul marțial din Gornimi-Lanovic, după cum se telegrafiază din Belgrad, va începe procesul omoritorilor deputatului Iakovljević la 27 Septembrie. Desbaterile vor fi publice. Până acum sunt arestați doi tâlhari, cari au mărturisit participarea lor la omor, și alți 29 de înși, acușați de a fi autorii intelectuali ai crimei. Toți sunt din partidul radical. Pertractarea acestui proces este așteptată cu cea mai viuă încordare în toată Serbia.

Oaspeții poloni la Budapesta sunt acum la ordinea în presa maghiară.

Convențiunea comercială cu România.

Camerele comerciale austro-ungare și-au înaintat toate rapoartele lor privitoare la meritul convențiunii comerciale a monarhiei noastre cu România. Dintre toate raporturile, acela al camerelor comerciale și industriale din Budapesta și Cluj ne par mai semnificative. Memorandele acestor două camere dovedesc, că exportul nostru în România crește. Eată cum se exprimă despre convențiunea comercială cele două camere comerciale ungare.

Camera comercială din Cluj în raportul seu adresat ministrului de comerț, industrie și agricultură, dice:

„Voind înainte de toate să examinăm însemnătatea națională economică a convențiunii comerciale din cestiune, aflăm de lipsă a accentua că conform datelor statistice ungare dela 1882—1884, exportul total al Ungariei în România face 2 1/2%, ear' exportul total al Austro-Ungariei 6 1/2%. Trebuie însă să constatăm că mai mult de 14% din articoli strict industriali ai patriei noastre, va să dică a 7-a parte, merg în România.“

„O parte atât de însemnată a exportului nostru merită atențiune, cu deosebire dacă vom lua în considerațiune, că acești articoli industriali, atât în urma calității lor mai dure cât și în urma legăturilor de sute de ani, sunt de natură a corespunde tocmai cerințelor mai puțin dezvoltate ale țerilor vecine; acești articoli sunt aviași

Foiața „Tribunei.“

Marțolea.

Poveste,
de Silvestru Moldovan.

Marți seara, dragii moșului, este seara Marțolei și vai și amar de muieră aceea, care voind să o țină lumea de harnică, se apucă și toarce, sau spală rufe, sau coace pâne, sau isprăvesce alte lucruri mueresci și nu cinstesce seara aceasta. Marțolea, care nu lucră alte cele, decât pândesce după astfel de muier, cum pândesce vânătorul fiara din codru, îi vine pe cap, când nici nu gândesce și mi-ți-o chinuie și mi-ți-o bate, de ia toată vlaga din ea, ori apoi o lasă chiar moartă.

Așa, dragii mei și a cui vă are, se spune că în vremile din bătrâni, cine scie când, pe semne pe atunci când lupul era cățel și Boarna vițel, a fost odată, ca niciodată, o fată fecioară, care a rămas orfană de părinți, dimpreună cu șese frați și surori, toți copilași măruntiei, ca ulcelele din cuier.

Dar' uitasem să vă spun, că fata cea fecioară era harnică și bărbată, încât rămânând ea

singură stăpână în casă cu cei șese copilași, nu-și perdă cumpătul, ci se hotărî să țină ea în puterea ei casă și measă și să-și crească frații și surorile.

Dar', mă rog d-voastră, nu este așa de ușor cum ar gândi cineva să sature șese guri și să îmbraci șese trupuri de băieți mititei, cari nu sciu alteceva, decât să plângă și să ceară de mâncare, și dacă cu toate astea te legi de așa ceva, om să fi ca să o scoți cu cinste la cale și să nu rămâni de risul lumii. Fata cea fecioară lucra sêrmana într'o zi ca într'alta, din revêrsatul dorilor până noaptea târziu și se sucia și se învêrtia prin năcazurile lumii, cum se învêrte prisnelul dela fus, ca să-și poată hrăni și îmbrăca copilașii. Și cum era ea cuprinsă cu lucrul și plină de gânduri, nici nu-i trecea prin minte să cinstesce seara Marțolei, ci sau torcea, sau spăla rufe, sau făcea în cuptor, după-cum adevă venia trebuința și lipsa la casă.

Dar' atâta i-a trebuit și Marțolei, care nu mai putea suferi pe biata fată și în rêtatea inimei ei, fără nici un pic de milă, se hotărî să o potopească de vie.

Într'o Marți seara, fata cea fecioară după-ce își aședă și culcă copilașii în casă, se puse să opărească jurebii la zarea focului din tindă. Dar'

nu se apucă bine de lucru, când Marțolea o și ochi și aprinsă ca focul de mânia, porni cu gânduri rele și făcându-se în chipul mamei moarte a fetei, întră la ea în tindă. Fata când vădă pe mamă-sa înviiată din mormânt, de spaimă îi îngheță sângele în vine și toată încremeni, cum ar încrămeni și cel mai inimos bărbat din lume, când îi s'ar întâmpla una ca asta, decum o fată fricoasă și slabă de fire, dar' mai prinse puțințel la inimă, căci Marțolea, care scia bine cum să-și dreagă mendrele, îi grăi în glas dulce de mamă așa:

— Am venit dragul mamei să-ți ajut la lucru, ca să gați mai curând, că deu, mi-să rupe inima de milă, vădând că cât trebuie să te necăjesci și să lucri, tot singură și ear' singură, fără leac de ajutor . . . dar' n'ai încă un ciubăr mai mare să opăresc și eu?

Fata cunoscând glasul de mamă, creșu că-i chiar mamă-sa din mormânt și nici nu-i trecea prin gând, că în casa ei a înțat păgână de Marțolea, ba încă se bucură de venirea ei, cum se bucură copilul la vederea mamei sale și-i răspunde:

— N'am alt ciubăr la casă, mamă, dar' voiu cere din vecini — și fără să mai stee de vorbă, eși din tindă, trecu prin grădina, sări

părlazul din fundul ei și întră în casa vecinei. Aceasta era o muieră bătrână și de omenie, care o iubia pe fată, ca și când ar fi fost copilul ei și o povățuia și ajuta în năcaz. Fata, după ce dădu binețele de sară, îi spuse cum și pentru-ce a venit. Bătrâna îi aduse ciubărul și dându-i-l o înțrebă așa în treacă, cum vine vorba:

— Dar' mi-să pare, că tu ai un ciubăr de opărit jurebii, ai căpătat pe cineva să-ți ajute, de-ți trebuie două?

— Căpătat, îi răspunde fata, a venit mama . . .

— Mumă-ta? Doar' mamă-ta e moartă, ce vorbesci?

— Moartă, dar' a țis, că îi s'a făcut milă de mine, vădând că tot singură mă necăjesc și lucru și a venit să-mi ajute.

— Ce-i ați? grăi bătrâna înfricoșată, Marți . . . Marți seara, o bată-te binele să te bată, că în rêu cias te-ai apucat de lucru.

Accea nu-i mamă-ta, draga mea, ci e Marțolea, care a venit în chipul mamei tale să te prăpădească de vie din lume, pentru ce nu i-ai cinstit seara și să vezi, că are de gând să te opărească . . .

(Va urma).

aproape exclusiv numai la aceste piețe, și nu pot conta la trebuințele altor piețe.

„Dorința de a păstra aceste piețe și a de desvolta și mai mult exportul nostru, e cu atât mai motivată, cu cât chiar și articolii industriali austriaci, ba chiar și germani, sînt nevoiți a gravita spre piețele Orientului, ear' nu spre cele ale Apusului.“

Raportul scoate apoi din „Tableau général de commerce de la Roumanie“ privitor la exportul României spre monarchia noastră și la importul aceleiași earăși din monarchia noastră, următoarele date statistice:

Anul	Export:	Import:
	milioane franci.	
1871	49.7	36.9
1872	81.7	38.7
1873	68.8	39.3
1874	55.5	48.3
1875	38.7	40.2
1876	73.8	78.9
1877	90.1	179.8
1878	67.3	168
1879	68.9	124.7
1880	82.9	126.4
1881	72.1	135
1882	74.7	134.5
1883	71.5	153.9

„Din aceste — continuă raportul — vedem evident, că exportul Austro-Ungariei în România crește în continuu dela încheierea convențiunii comerciale încoaci, precând importul ei rămâne aproape același, care a fost înainte de încheierea convențiunii.“

Eată în extras și raportul camerei comerciale din Budapesta:

Deosebitele ramuri ale comerțului și ale industriei s'au pronunțat, în general, în favoarea acestei reînnoiri, punând ca condițiune de căpetenie ca supuși austro-ungari, fără osebite de religione, să se bucure în România de aceleași drepturi.

Industria textilă crede, după cât se vede până acum, că, cu toată nepăsarea agenților consulari, ar pute să exporțeze articolele sale ieftine, dacă ar obține tarife avantajoase.

Economii de vite, cari totodată au și velnițe, declară că importatiunea porumbului român (500,000 quintale) le este neapărat necesară. Această importatiune nu micșorează prețurile producției naționale, deoarece ce porumbul indigen este cu totul întrebunțat în fabricarea spirtoaselor, și de asemene piața noastră de desfacere este indispensabilă României al cărui porumb este de calitate inferioară.

Tot astfel se petrece și cu orșul din România, a cărui importatiune la noi se urcă la 200,000 quintale.

Pentru porci se cere ridicarea drepturilor dela 2,50 florini, la 6 florini.

Desbaterile privitoare la drepturile de intrare asupra cerealelor au fost cu deosebire interesante.

S'a arătat identitatea de interese între comerț și industriile cari întrebunțează cerealele ca materii prime, fiindcă grânele române sînt cumpărate în Austro-Ungaria numai decătră morari, decătră fabricanții de spirtoase, decătră industrie care întrebunțează orșul, și decătră îngrășătorii de vite. Constatându-se că, dela încheierea convențiunii, libera intrare a cerealelor a fost folositoare țării, se cere scutirea de drepturi și pentru viitor. Prețurile cerealelor, atât în Ungaria cât și pe piețele, unde ea trimitea mai înainte excedentul seu de producțiune, sînt aceleași, și cumpărătorii cei mai siguri și mai statornici ai grânelor indigene sînt morarii din Austria și din Ungaria. Însă aceste mori numai atunci sînt în stare de a trimite în străinătate produsele lor, când le amestecă cu grânele române de o calitate inferioară, și prin urmare mai ieftine. Fără această amestecare, care e aproape de 10 la sută, morile n'ar pute nici să susțină concurența și nici să consume grânele din țeară.

În privința obiecțiunii că importatiunea română ar micșora prețurile culturii indigene, ea nu este confirmată, fiindcă, de când s'a pus în vigoare tratatul de față, morile din Budapesta au măcinat în fiecare an 400,000 quintale de grâu românesc, ceea ce nu însemnează mai nimic când este vorba de o producțiune națională de vre-o 30—40 milioane de quintale. Această importatiune nu poate să se marească, fiind dovedit prin experiență că, pentru măcinare, nu se poate întrebunța grâul românesc mai mult decăt cu

10 la sută, fără ca calitatea tradițională a făinurilor să fie alterată.

În urma acestora, adunarea s'a pronunțat pentru libera importare a cerealelor. Pe deoparte s'a admis că este un folos pentru o țeară de a avea materiile prime ieftine spre a da în schimb produse fabricate, și pe de altă parte s'a constatat că, România are același interes pentru menținerea statului-quo, în fața măsurilor quasi prohibitive ale Germaniei și ale Franței, cari nu-i lasă altă piață de desfacere decăt Austro-Ungaria, calitatea inferioară a produselor române neputînd să lupte cu drepturile de protecțiune impuse de acele puteri.

Corporațiunea produselor textile constată că relațiunile cu România sînt foarte slabe, și nu atât din pricina drepturilor de intrare, cât din cauza relexorilor dispozițiuni ale Românilor pentru produsele de provenință ungurească. Produsele celorlalte țeri se bucură de un tratament mai bun decăt al nostru.

Situațiunea creditului în România spărie pe exportatorii austro-ungari, mai ales că consulii nostri nu apără traficul cu același zel ca consulatele străine. Condițiunile de transport între Austro-Ungaria și România nu sînt atât de favorabile ca acelea ale României cu celelalte țeri. Cu toate acestea corporațiunea este de părere că s'ar pute desvolta o exportatiune destul de însemnată a produselor textile ieftine, dacă produsele unguresci s'ar bucura de aceeași ușurință de transport prin calea ferată sau navală ca și produsele celorlalte țeri și dacă sistemul vamal s'ar stabili după greutate, ear' nu după valoare.

În interesul comerțului și al industriei noastre ar fi de dorit nisce drepturi de intrare foarte scădute pentru firele și stoffele ordinare, mai ales fiindcă acele calități sînt exportate din Ungaria în România. Corporațiunea ar vedea cu plăcere ca clasificarea mărfurilor să fie identică cu clasificarea austro-ungară.

Pentru pělării, pentru pene și pentru florile artificiale se cere transformarea drepturilor după greutate, luând ca basă tariful actual de 7% din valoare.

Experții pentru lănuri cer libera intrare a lănurilor din România.

Pielele lucrate erau mai înainte un articol însemnat de exportatiune. Această exportatiune s'a redus însă din cauza progreselor fabricațiunii române și în urma privilegiilor acordate produselor germane și ruse. Cu toate acestea corporațiunea crede că ar fi cu putință să câștige din nou piața română, dacă România ar scade drepturile de intrare și dacă ar face o clasificare mai proporțională cu speciile și valoarea produselor. S'ar pute recomanda clasificarea următoare:

Piele de oaie și de capră tăbăcite, nevăpsite 20 lei
 „ ordinare înegrite de vacă sau de cal 25 „
 „ pentru talpe remășițe 25 „
 „ fine, cu piele de vițel, corduan și văps. 40 „
 „ cele mai fine 70 „

Drepturile asupra luminărilor de stearină să se scadă la 25 lei, și țara redusă de 18 la sută în loc de 12 la sută.

Raportorii pentru minereuri, fier, mașini, declară că o exportatiune însemnată ar fi cu putință; în această privință dificultățile nu-și au originea în drepturile de intrare prea ridicate, ci în reaua stare a creditului și a dreptului civil, cum și în suprataxelor arbitrare, cari sînt impuse preste drepturile la intrare.

Ar fi de dorit ca consulatele austro-ungare să ne dea mai bune informațiuni; ca sentințele date în Ungaria să se execute în România. Ar fi mai de dorit ca produsele de provenință ungurească să fie tratate ca și produsele celorlalte țeri, și ca oare-care linii de drum de fier să nu împiedece cu totul transportațiunile.

În privința importatiunii petrolului brut român s'a exprimat dorința ca să fie tratat ca și acele de altă provenință.

Raportorii pentru mărfurile coloniale și pentru spirtoasă doresc transformarea drepturilor după greutate.

Aceste rapoarte ale celor două camere comerciale ne dovedesc, că fiind România o țeară agricolă, noi nu putem exporța spre România decăt articolii de industrie. Articollii nostri de industrie fiind însă primitivi, sînt acum combătuți și de articollii industriei române, căci

în timpul din urmă România a început a satisface însași trebuințelor sale în ceea ce privește industria mai mică, ear' articollii mai fini și de lux, România îi importează din Austria, Franța și Germania.

Cestiunea proselitismului polonez.

(Urmare.)

„Pentru noroc se conservă în populațiunea creștinească grăunțele sănătoase al spiritului adevărat creștinesc și amarei evanghelice întru atăta, că nu se seduc așa de grabă de orașiunile vedite a astorilor de învățători, aducându-și aminte de cuvintele evanghelice, cu cari alungase domnul pe fariseii, sau cum făcură parochienii gr-cat. din Podzahajec parochului lor Dudikiesvich, de contrație aprig la astfel de cuvinte frumoase. Unde însă se primesc de masele poporului orașiuni frumoase acolo îndată se mișcă pe lina oglindă a mării vieți private și publice unde discordiei, dușmăniei și neliniștii bisericesci și sociale. Urmarea nemijlocită a unui astfel de flux viforos e apoi regretabilul reflux al indolenței, ireligiozității și demoralisării.

„Responsabilitatea pentru ast-fel de stricăciuni cade naintea lui D-șu și societății omenești totuși dintăiu pe partea ofensivă. Dară și partea atacată nu poate să fie liberă de ori ce responsabilitate, dacă nu se pune ea la defensivă și nu refuză atari agresțiuni și încercări spre evitarea daunelor cu armele puse la dispoziția a oficiului.

„O astfel de responsabilitate cade cu atât mai mult asupra acelora, cari în Bucovina se ocupă cu captivarea confesională a sufletelor, și ea ar trebui să cadă și pe organele bisericești ortodoxe-orientale, care ar întrelăsa o apărare curajoasă și ar privi timiți la încercările înscenate de proselitism, căci ar fi mare păcat, dacă populațiunea autohtonă a acestei țeri, în care s'a conservat un spirit sănătos creștinesc, ar fi sguđuită în convicțiunile și usanțele sale creștinesci și ar fi dusă de pe pământul cel bine cultivat până acum a virtuților generale evanghelice ori pe drumurile pernicioase ale intoleranței cătră ceialaltă credințioși sau pe căile rătăcite ale ireligiozității și demoralisării.

„Bucovina e acea provință în monarchia austro-ungară, unde trăesc mai pacinic confesiunile singuratiche lîngă olaltă și toleranța aceasta confesională, care la acea împregiurare, că 1/5 a populațiunii întregi a țerii aparțin confesiunii gr-or., e de atribuit mai ales meritului și onarii clerului și credințioșilor bisericești gr-or., aduse cu sine, că între clasele singuratiche ale populațiunii fără distincție de confesiune și naționalitate există cele mai bune relațiuni în viața cetățenească și că sub aceste referințe favoritoare se cultivă și în comun virtuțile cetățenești.

„Acum se întrebă, că n'ar fi foarte regretabil, dacă situația aceasta îmbucurătoare și folositoare pentru populațiune ar fi turburată prin nisuițele propagandiste și convertirile? Ori n'ar fi păcat, a strica acest zid frumos plăcut lui D-șu și de onoare pentru țeară al vieții liniștite și pacinice cu încercările câștigărilor confesionale și usurpațiunilor? N'ar fi chiar o neglijență neresponsabilă a acelor organe publice, cari sînt chemate de a priveghia pacea și orânduiala și de a se opune în interesul păcii interconfesionale neîndreptățitelor aspirațiuni bisericesci, dacă nu s'ar pune o stavilă corespunzătoare agresivunilor, ce în timpul cel mai nou s'au redesteptat într'o ediție nouă?

„La semnul acesta interogativ din urmă n'avem ce a ne îngrijii, ci să sperăm, că regimul înalt o se scie a recunoască în prudența sa de stat însemnătatea daunelor, ce ar resulta pentru populațiunea gr-or., pentru pacea confesională și chiar cetățenească în țeară prin crearea unui episcopat polono-catolic în Cernăuți prin exilatul prelat din Rusia Felinski cum și prin permiterea altor nisuițe misionare, și va împiedeca totul prin arangiarea măsurilor necesare pentru delăturarea daunelor, prin ce s'ar arăta într'o situație mai privilegiată în contra spiritului și hotărârilor pozitive ale legilor interconfesionale organelor confesunii rom. și gr-cat. în Bucovina.

„După-ce e vorba însă și de conservarea păcii lăuntrice a jumătate de milion suflete ortod.-orientale, apoi de întimpinarea agresivunilor confesionale îndreptate direct sau indirect contra bisericești ortodoxe a Bucovinei, în urmă de

scuteală legală contra atacurilor și batjocurilor contra unei biserice, a cărei existență și desvoltare nu numai se recunoscuse legal, ci și luarea țerii acesteia s'a prescriș cu garanța unui tratat al statului, atunci devine datoră imperioasă pentru organele, cari sînt chemate de a observa interesele religioase morale ale comunității bisericesci ortodoxe în Bucovina și de a le scuti de daune, de a-și ridica vocea și de a împiedeca atât agresivunile confesionale cu „armele cuvîntului“, ce le stau la dispoziție, cum și a invoca în contra scutul legal.

„Biserica ort.-orient. a Bucovinei își ridică, în cap și în membre, ca ramură vie a trunchiului plântat de mână d-șească în pământul credinței apostolice, al speranței și amarei și cultivat decătră apostoli și urmașii lor, al uneia sfinte, apostolice și catolice biserice, al cărei ctitor și cap unic e Isus Christos, cu asta mai întăiu și îndeobște protestul seu hotărît și formal contra totului și fiecărui, ce ar periclită prin agresivuni directe confesionale sau întroduceri indirecte existența sa și ar împiedeca desvoltarea ei cum și ar clinti poziția ei ca bisericești ortodoxă creștină prin atacuri și ofensive neieritate.

„Mai ales protestează biserica ort.-orient. din Bucovina:

„1. Contra titlurilor: biserica „sismatică“ și „sismaticii“, ce i-se dau și credințioșilor sei în șematismele și în enunțațiunile oficiale și oficioase a metropoliilor rom. și gr-cat. din Lemberg și ale organelor lor.

„2. Contra înlăturării și inducerii numărului sufletelor credințioșilor ort.-orient. din Bucovina în șematismele anuale ale metropoliei rom.-cat. din Lemberg.

„3. Contra primirii fetelor de confesiunea ort.-orient. în institutul de creștere mănăstirial al surorilor c. r. ursuline și chiar contra existenței acestei congregațiuni cum și contra înființării eventuale a altor congregațiuni mănăstiriale în Bucovina.

„4. Contra așezării și ținutei predicatorilor misionari a „patrum iesuitorum“ în Bucovina, cari aci în țeară neliniștesc în de comun.

„5. Contra așezării și locuirii metropolitului polono-catolic exilat din Rusia Felinski, cum și contra înființării intenționate a unei episcopii rom.-cat. în Cernăuți cu incorporarea a unor decanete megiașe din Galiția.

„6. Contra seducerii osândiților ort.-orient. la confesiunea rom. și gr-cat. în penitenciarul pentru femei sf. Magdalena din Lemberg cum și în de comun contra înrolărilor confesionale între populațiunea ort.-orient. din Bucovina.

„7. Contra numirilor desprețuitoare a bisericești ort.-orient. în scrisoarea de acuzare din 10 Maiu 1882 a procurorului c. r. din Lemberg cu „sismă, credința sismatică“, cum și contra atacurilor desprețuitoare comise în ședința publică a juriului în procesul lui Dobrzanski din mai multe părți contra bisericești ortodoxe în de comun și credințioșilor sei din Bucovina.

(Va urma.)

Bibliografie.

„Timișana“, foaiă pentru trebuințele poporului român. Apare în fiecare Duminecă: Timișoara, 25 August 1885. Anul I. Cuprinsul n-rului 20: „Timișana“. — Tulia și Lucreția. — Corespondență. — Noutăți. — Prețurile bucatelor. — Anunțuri. — În foia: Comoara (urmare).

Serviciul telegrafic

al
 „TRIBUNEL.“

Caransebeș, 10 Septemvrie n. Un membru al „Iredentei române“ a trimis din Bucuresci o scrisoare presidentului dela tribunalul de aci, prin care îl rețearcă să nu cerce înzadar după autorii și respânditorii proclamațiunilor, deoarece-ce acestia se află toți la Bucuresci. Scrisoarea încheie cu diferite atacuri în contra Ungariei.

Prachatitz, (Boemia) 10 Septemvrie n. Studenții germani din Budweis întorcându-se cătră casă au fost insultați și bătuți cu petrii aproape de Dichovitz.

Madrid, 10 Septemvrie n. Poporațiunea în Spania s'a liniștit, dar' garnisoanele s'au consignat pentru-ca să se împiedece excesele eventuale.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

